

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
106

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 1383. Αφαιρέσεις και μεταμοσχεύσεις ανθρωπίνων ιστών και οργάνων. 1
- N. 1384. Τροποποίηση και συμπλήρωση της Νομοθεσίας του Επικουρικού Ταμείου Εξόδου Γερόντων και Ανι-
κάνων Εργατών Μετάλλου και άλλες διατάξεις. . . 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1383

*Αφαιρέσεις και μεταμοσχεύσεις ανθρωπίνων ιστών
και οργάνων.*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς,
ψηφισθέντα νόμον:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρο 1.

Ἀντικείμενο Ἐφαρμογῆς.

1. Οἱ ἀφαιρέσεις ἰστῶν καὶ ὀργάνων ἀπὸ ἀνθρώπου, ζωντανὸ ἢ νεκρό, μὲ προορισμὸ τῆ μεταμόσχευσης ἢ τὸν ἐνοφθαλμισμό σὲ ἄλλο ἀνθρώπου γιὰ θεραπευτικούς ἢ ἐρευνητικούς σκοποὺς ἐνεργοῦνται μὲ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴ διαδικασία τῶν ἐπόμενων διατάξεων.

2. Οἱ διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ δὲν ἐφαρμόζονται: α) στὶς αὐτομεταμοσχεύσεις, β) στὶς ἀφαιρέσεις καὶ μεταμοσχεύσεις ὄρχων καὶ ὠοθητῶν, γ) στὴ λήψη καὶ μετάγγιση αἵματος, δ) στὴ χρησιμοποίηση ὠαρίων καὶ σπέρματος καὶ ε) στὴν ἐνδομήτρια ἐμφύτευση ἐμβρύου.

3. Μὲ Προεδρικά Διατάγματα, πού ἐκδίδονται μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ὕστερα ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ὑγείας (ΚΕΣΥ), οἱ ἐξαιρέσεις τῆς προηγούμενης παραγράφου μποροῦν νὰ ἐπεκτείνονται, περιορίζονται ἢ νὰ καταργούνται, ἀνάλογα μὲ τίς νεώτερες ἀντιλήψεις καὶ τὴν εξέλιξη τῆς ἐπιστήμης.

"Αρθρο 2.

Χαριστική αἰτία.

1. Ἡ ἀφαίρεση ἰστῶν καὶ ὀργάνων ἀπὸ ζωντανὸ θῆτη μὲ σκοπὸ τὴ μεταμόσχευση καὶ ἡ ἀφαίρεση μοσχευμάτων ἀπὸ νε-

κρὸ γίνεται μόνον χαριστικά καὶ ἀπαγορεύεται ὁποιοδήποτε οἰκονομικὴ συναλλαγὴ μεταξὺ θῆτη, λήπτη, τῶν οἰκογενειῶν τοὺς ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλου προσώπου. Ἡ ἀπαγόρευση αὐτὴ ἰσχύει καὶ στὴν περίπτωση πού ὄργανα γιὰ μεταμόσχευση προέρχονται ἀπὸ χώρα τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ ἀποστέλλονται σὲ χώρα τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Στὴν ἐννοια τῆς οἰκονομικῆς συναλλαγῆς κατὰ τὴν προηγούμενη παράγραφο δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἐξῶδα ἀφαίρεσης, συντήρησης καὶ μεταφοράς τοῦ μοσχεύματος.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας μπορεῖ κατὰ περίπτωσιν νὰ ἀναγνωρίζονται καὶ νὰ ἐξαίρουνται ἀπὸ τὴν ἐννοια τῆς οἰκονομικῆς συναλλαγῆς καὶ ἄλλες ἀπαραίτητες δαπάνες, πού ἐνδέχεται νὰ ἀνακύψουν ἀπὸ ἀπρόβλεπτους λόγους κατὰ τὴν ἀφαίρεση, τὴ συντήρηση ἢ τὴ μεταφορὰ τοῦ μοσχεύματος.

"Αρθρο 3.

Μονάδες Μεταμοσχεύσεων.

1. Οἱ μεταμοσχεύσεις ἐνεργοῦνται ἀποκλειστικά σὲ εἰδικὰ ὁργανωμένες μονάδες Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων ΝΠΔΔ ἢ ΝΠΙΔ κοινωνικοῦ χαρακτῆρα, πού καθορίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας μετὰ σύμφωνη γνώμη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ὑγείας (ΚΕΣΥ). Μὲ τὴν ἴδια ἢ ἄλλη Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση καθορίζονται οἱ ὅροι λειτουργίας τῶν μονάδων αὐτῶν, ὁ ἐξοπλισμὸς τοὺς, ἡ σύνδεση τοῦ προσωπικοῦ τοὺς καθὼς καὶ κάθε ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

2. Οἱ ἀφαιρέσεις τῶν μοσχευμάτων ἐνεργοῦνται ἀπὸ γιατροὺς πού ὀρίζονται σὲ κάθε περίπτωση ἀπὸ τίς μονάδες μεταμοσχεύσεων.

3. Κάθε νοσηλευτικὴ μονάδα, στὴν ὁποία παρουσιάζεται περίπτωση λήψης μοσχευμάτων ἀπὸ νεκρό, εἶναι υποχρεωμένη νὰ εἰδοποιήσει ἄμεσα τὴν πλησιέστερη μονάδα μεταμόσχευσης γιὰ τὸν ὀρισμὸ ἢ τὴν ἀποστολὴν γιατρῶν γιὰ τὴ θυσενέργεια τῆς ἀφαίρεσης.

"Αρθρο 4.

Τρόπος Ἰστικῶν Μοσχευμάτων.

1. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ὕστερα ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ὑγείας (ΚΕΣΥ) ὀρίζονται οἱ ὅροι καὶ οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἱδρύση Τραπεζῶν Ἰστικῶν Μοσχευμάτων, ὁ τρόπος λειτουργίας καὶ διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου τοὺς καὶ κάθε ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

2. Γιὰ τὴ λειτουργία Τραπεζῶν Ἰστικῶν Μοσχευμάτων ἀπαιτεῖται ἄδεια. Ἡ ἄδεια λειτουργίας χορηγεῖται μὲ κοινὴ

απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Έρευνας και Τεχνολογίας και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται οι όροι λειτουργίας της Τράπεζας Ιστικών Μοσχευμάτων του Κέντρου Πυρηνικών Έρευνών «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΔΟΤΗ

Άρθρο 5.

Προϋποθέσεις — Διαδικασία.

1. Η αφαίρεση ιστών ή οργάνων για μεταμόσχευση από ζωντανό δότη επιτρέπεται μόνο για θεραπευτικούς σκοπούς και με τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Ο δότης να είναι ενήλικος και να μην τελεί σε κατάσταση δικαστικής απαγόρευσης ή αντίληψης, β) να υπάρχει ιστοσυμβατότητα μεταξύ δότη και λήπτη, γ) να μην ανακλύπτονται, κατά την κήρη των υπεύθυνων γιατρών της νοσηλευτικής μονάδας, όπου ένεργείται η αφαίρεση, προφανείς σοβαροί κίνδυνοι για τη ζωή ή την υγεία του δότη, δ) ο δότης να έχει δηλώσει ελεύθερα τη βούλησή του για προσφορά του μοσχεύματος. Η δήλωση αυτή του δότη είναι αδιακλήτη μέχρι την αφαίρεση και γίνεται: 1) με συμβολαιογραφικό έγγραφο ή 2) με έγγραφο στο οποίο ή Αστυνομική Αρχή, να έχει βεβαιώσει το γνήσιο της υπογραφής του υποψήφιου δότη ή 3) προφορικά, με καταχώριση σε ειδικό βιβλίο που τηρείται στο Νοσηλευτικό Ίδρυμα, όπου θα γίνει η αφαίρεση, ενώπιον δύο μαρτύρων, οι οποίοι και υπογράφουν μαζί με τον υποψήφιο δότη. ε) Να μην αντίκειται με όποιονδήποτε τρόπο, ο τυχόν συγγενικός λήπτης, ή εάν είναι ανήλικος, εκείνος που έχει την επιμέλεια του προσώπου του. Στην προκειμένη περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1534 του Ν. 1329/1983 για την «Εφαρμογή της συνταγματικής αρχής της ισότητας ανδρών και γυναικών στον Αστικό Κώδικα, τον Εισαγωγικό του Νόμο, την Εμπορική Νομοθεσία και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και μερικό εκσυγχρονισμό των διατάξεων του Αστικού Κώδικα που αφορούν το Οικογενειακό Δίκαιο». Εάν ο λήπτης βρίσκεται σε κατάσταση δικαστικής απαγόρευσης την αντίρρηση μπορεί να διατυπώσει ο νόμιμος εκπρόσωπός του.

2. Η αφαίρεση μυελού των οστών από ανήλικους επιτρέπεται κατ' εξαίρεση έφ' όσον δότης και λήπτης: α) είναι αδελφοί, β) έχουν πλήρη ιστοσυμβατότητα και γ) υπάρχει συναίνεση εκείνου που έχει την επιμέλεια του προσώπου.

3. Σε κάθε περίπτωση αφαίρεσης και μεταμόσχευσης κατά τις διατάξεις αυτού του άρθρου, οι υπεύθυνοι γιατροί είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνουν με κάθε λεπτομέρεια τον υποψήφιο δότη και λήπτη για τις δυνατότες συνέπειες της αφαίρεσης και της μεταμόσχευσης. Σε όλες τις περιπτώσεις αφαίρεσης και μεταμόσχευσης οι υπεύθυνοι γιατροί της μονάδας μεταμόσχευσης είναι υποχρεωμένοι να διαπιστώνουν ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου αυτού.

4. Όλα τα σχετικά έγγραφα φυλάσσονται σε ειδικό φάκελλο, που τηρείται στο Νοσηλευτικό Ίδρυμα που γίνεται η μεταμόσχευση.

Άρθρο 6.

Δαπάνες αφαίρεσης.

1. Οι δαπάνες για την προετοιμασία και την πραγματοποίηση της αφαίρεσης ιστών και οργάνων από ζωντανό δότη, και αν ακόμα για λόγους ανεξάρτητους από τη θέληση του υποψήφιου δότη δεν πραγματοποιηθεί η αφαίρεση, βαρύνουν τον ασφαλιστικό φορέα του λήπτη ή του υποψήφιου λήπτη, έφ' όσον είναι ασφαλισμένος. Αν δεν είναι ασφαλισμένος καλύπτονται από τις ειδικές πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας που προβλέπονται στην παράγραφο 7

του άρθρου αυτού. Περιοριστικές διατάξεις της νομοθεσίας που διέπει τον ασφαλιστικό φορέα, ως προς την κάλυψη των δαπανών ασθένειας των ασφαλισμένων του δεν ισχύουν στην περίπτωση αυτή.

2. Στις δαπάνες της προηγούμενης παραγράφου περιλαμβάνονται:

α) Οι ιατρικές, έργκαστηριακές και νοσηλευτικές δαπάνες πριν, κατά και μετά την αφαίρεση και εξ αιτίας αυτής.

β) Τα έξοδα μετακίνησης και διαμονής του υποψήφιου δότη.

γ) Κάθε υετική ζημία του υποψήφιου δότη εξ αιτίας της άποχης του από την εργασία του, καθώς και οι άμοιβες για εξαρτημένη εργασία που ο υποψήφιος δότης στερήθηκε εξ αιτίας της άπουσίας του για την προετοιμασία και πραγματοποίηση της αφαίρεσης και την αποκατάσταση της υγείας του.

3. Σε περίπτωση άναπηρίας ή θανάτου του δότη ή υποψήφιου δότη εξ αιτίας επιπλοκών από την αφαίρεση ή τις σχετικές προκαταρκτικές έξετάσεις, ο ασφαλιστικός φορέας του δότη ή του υποψήφιου δότη οφείλει να καταβάλει σύνταξη στον ίδιο, κατά το ποσοστό της άναπηρίας του, ή πλήρη σύνταξη θανάτου στα δικαιούχα μέλη της οικογένειάς του, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία του. Αν ο δότης ή ο υποψήφιος δότης δεν συγγεντρώνει τις ελάχιστες προϋποθέσεις, κατά τις διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία του ασφαλιστικού φορέα, για την παροχή σύνταξης θεωρείται, κατά πλάσμα, ότι κατά την ημέρα της επέλευσης της άναπηρίας ή του θανάτου συνέτρεχαν οι ελάχιστες αυτές προϋποθέσεις, με βάση τις όποιες καθορίζεται και το ύψος της σύνταξης.

4. Αν ο δότης ή ο υποψήφιος δότης είναι άνασφάλιστος, σε περιπτώσεις άναπηρίας ή θανάτου του, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, καταβάλλεται κατά περίπτωση σ' αυτόν ή τα δικαιούχα μέλη της οικογένειάς του έφ' όσον άποζημίωση που εκρύνει τις ειδικές πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας που προβλέπονται στην παράγραφο 7 του άρθρου αυτού. Το ύψος της έφ' όσον άποζημίωσης καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

5. Ως δικαιούχα μέλη της οικογένειας του δότη ή υποψήφιου δότη για τη λήψη της έφ' όσον άποζημίωσης, σε περίπτωση θανάτου αυτού, νοούνται τα μέλη εκείνα που θά ήταν δικαιούχα σύνταξης αν αυτός (ο θανών) ήταν ασφαλισμένος στο ΙΚΑ, ή δε κατανυχή μεταξύ αυτών γίνεται κατά τα ποσοστά της σύνταξης που θά έπαίρνε ο καθένας τους.

6. Με Π. Δ/γμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας μπορεί, αντί της καταβολής ως έφ' όσον άποζημίωσης, να προβλέπεται παροχή πάγιας μηνιαίας άποζημίωσης στη μιά ή στην άλλη περίπτωση. Με το ίδιο ή άλλο όμοιο Δ/γμα καθορίζεται ή διαδικασία παροχής της πάγιας μηνιαίας άποζημίωσης.

7. Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας έγγράφεται κάθε χρόνο, σε ιδιαίτερο φορέα και κωδικό έριθμό, ειδική πίστωση για δαπάνες αφαίρεσης — μεταμόσχευσης μοσχευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΑΦΑΙΡΕΣΕΙΣ ΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΠΟ ΝΕΚΡΟ

Άρθρο 7.

Προϋποθέσεις — Διαδικασία.

1. Ο ίκανός για δικαιοπραξία που επιθυμεί να προσφέρει μετά το θάνατό του όλόκληρο ή μέρος του σώματός του για θεραπευτικούς ή έπιστημονικούς σκοπούς, μπορεί να δηλώσει γραπτά ή προφορικά τη βούλησή του αυτή. Την ίδια

δυνατότητα έχει και εκείνος που βρίσκεται σε κατάσταση νόμιμης απάρθρωσης. Ο τύπος, με τον οποίο δηλώνεται η βούληση του δότη καθώς και η διαδικασία και ο τρόπος απόδειξης καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

2. Επιτρέπεται μετά την επέλευση του θανάτου ή αφαίρεση από το ανθρώπινο σώμα ιστών, οργάνων ή τμημάτων οργάνων με σκοπό τη μεταμόσχευση για θεραπευτικούς ή επιστημονικούς σκοπούς και χωρίς την υπαίριξη γραπτής ή προφορικής δηλώσεως περί της βούλησής, όπως αυτή αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Δεν επιτρέπεται να γίνει αφαίρεση όταν υπάρχει αντίθεση, έστω και εικάζομενη, του θανόντος εν όψει και των θρησκευτικών ή φιλοσοφικών πεποιθήσεων του θανόντος. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται η διαδικασία και τα κριτήρια, από τα οποία συνάγεται η εικάζομενη αντίθεση του θανόντος.

4. Με την επέλευση του θανάτου ή αφαίρεση ιστών και οργάνων μπορεί να γίνει και όταν οι λειτουργίες ορισμένων οργάνων, εκτός από τον εγκέφαλο, διατηρούνται με τεχνητά μέσα (έγκεφαλικός θάνατος).

5. Ο έγκεφαλικός θάνατος πιστοποιείται από τον υπεύθυνο για τον άρρωστο γιατρό ή τον αντικαταστάτη του, ένα νευρολόγο ή νευροχειρουργό και έναν αναισθησιολόγο. Στην πιστοποίηση του έγκεφαλικού θανάτου δεν συμμετέχει γιατρός που ανήκει στη μεταμοσχευτική ομάδα.

6. Άρρη διαπιστωθεί ο θάνατος ή αφαίρεση ιστών και οργάνων γίνεται από εξειδικευμένο χειρουργό ή από γιατρό αντίστοιχης με το όργανο που αφαιρείται ειδικότητας.

7. Όταν συντρέχει περίπτωση ιατροδικαστικής πραγματογνωμότητας και είναι ανέφικτη ή άμεση προσέλευση αυτού που εκτελεί χρέη ιατροδικαστή ή του αναπληρωτή του, ο αρμόδιος εισπρηγέλιος δίνει την άδεια να διενεργηθεί νεκροψία και νεκροτομή από παθολογοανατόμο ή χειρουργό. Η ιατροδικαστική πραγματογνωμότητα γίνεται στον τόπο, όπου διενεργείται η αφαίρεση ιστών και οργάνων.

8. Η αφαίρεση του πτωματικού υλικού πραγματοποιείται εκεί όπου βρίσκεται ο νεκρός και κάτω από κατάλληλες συνθήκες. Η επέμβαση για τη λήψη του μοσχεύματος έχει προτεραιότητα.

9. Ο γιατρός οφείλει: α) να ακολουθεί την άριζομένη από την επιστήμη τεχνική για αποφυγή παραμορφώσεων στα εξωτερικά χαρακτηριστικά του νεκρού και β) να αποκαλύπτει κατά το δυνατό τα εξωτερικά μορφολογικά χαρακτηριστικά του σώματος πριν την απόδοσή του στους οικείους για τον ενταφιασμό.

Άρθρο 8.

Τήρηση ανωνυμίας.

Η ταυτότητα του νεκρού δότη δεν πρέπει να αποκαλύπτεται στο λήπτη. Επίσης δεν πρέπει να αποκαλύπτεται η ταυτότητα του λήπτη στην οικογένεια του νεκρού δότη.

Άρθρο 9.

Δαπάνες αφαίρεσης.

1. Οι δαπάνες για την αφαίρεση ιστών και οργάνων από νεκρό για μεταμόσχευση βαρύνουν τον ασφαλιστικό φορέα του λήπτη, εφόσον είναι ασφαλισμένος ή τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 6 του νόμου αυτού, εφόσον είναι ανασφάλιστος. Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και στην περίπτωση της παραγράφου αυτής.

2. Σε περίπτωση που η αφαίρεση γίνεται για έρευνητικούς σκοπούς, οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν το φορέα για λογαριασμό του οποίου γίνεται η αφαίρεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 10.

1. Οι παραβάτες των διατάξεων των άρθρων 5, 7 και 8 του νόμου αυτού, εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση βαρύτερης ποινής, τιμωρούνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα.

2. Εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση βαρύτερης αξιόποινης πράξης:

α) Ο εκούσιος δότης μοσχευμάτων τιμωρείται, εάν συμφώνησε ή έλαβε οποιοδήποτε αντάλλαγμα, με χρηματική ποινή τουλάχιστο πενήντα χιλιάδων (50.000) δρχ.

β) Όποιος προσφέρεται δημόσια να δώσει από το σώμα του μοσχεύματα με οποιοδήποτε αντάλλαγμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστο τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστο πενήντα χιλιάδων (50.000) δρχ.

γ) Όποιος συμφωνεί ή λαμβάνει οποιοδήποτε αντάλλαγμα για μεσολάβησή του σε αφαίρεση ιστών ή οργάνων άλλου για μεταμόσχευση τιμωρείται τουλάχιστο με φυλάκιση ενός έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ.

δ) Όποιος παίρνει ή προσφέρεται να πάρει με οποιοδήποτε αντάλλαγμα ιστούς ή όργανα ανθρώπινης προέλευσης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ. Εάν σκοπός της απόκτησης των μοσχευμάτων είναι η μεταπώληση, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστο διακοσίων χιλιάδων (200.000) δρχ.

3. Όποιος χρησιμοποιεί ιστό ή όργανο για μεταμόσχευση σε λήπτη άλλον από αυτόν για τον οποίο ο δότης είχε συναφέναι, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστο διακοσίων χιλιάδων (200.000) δρχ.

4. Όποιος από παράλειψη, άμελεια ή όλιγοψυχία συντελέσει στη μη τήρηση των διαδικασιών για την αξιοποίηση προσφερόμενου μοσχεύματος τιμωρείται, εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωση βαρύτερης ποινής, κατά τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11.

1. Στους πάσχοντες από όλικη παραπληγία ή άκρωτηριασμό των κάτω άκρων τακτικούς θηρόστους πολιτικούς υπάλλους, τους πολιτικούς και στρατιωτικούς συνταξιούχους και τα μέλη των οικογενειών τους, αναγνωρίζεται σε έαρος του Δημοσίου ή διαπάνη για την αγορά τροχήλατου αμαξιδίου ή αναπηρικής πολυθρόνας, χωρίς καμιά συμμετοχή.

2. Η εκ νέου προμήθεια των ανωτέρω ειδών επιτρέπεται μετά πάροδο τετραετίας από την προηγούμενη αγορά.

3. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης των ανωτέρω ειδών καθώς και το ύψος των αντίστοιχων δαπανών καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 12.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να καθορίζεται το πασστό συμμετοχής στις δαπάνες εκπαίδευσης στα Ειδικά Εκπαιδευτήρια των κωφάλλων παιδιών ασφαλισμένων του Δημοσίου, που μπορεί να φθάσει μέχρις και της κατάρτησής του.

Άρθρο 13.

1. Η προαίρεση, που προβλέπεται στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 26 του Ν. 1320/1983 «Πρόσληψη στο Δημόσιο Τμήμα και άλλες διατάξεις» καθώς και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 11 του Ν. 1305/1982 για την κώλυση

της Πρώτης Νομοθετικού Περιεχομένου για την αύξηση των κατωτάτων ορίων και των λοιπών συντάξεων του ΙΚΑ και άλλες διατάξεις», παραινέται μέχρι 31.12.1983.

2. Τα νοσηλευτικά ιδρύματα καθώς και τα ιδρύματα Κοινωνικής Πρόνοιας, αρμοδιότητας Υπουργείων Υγείας και Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορούν να προσλαμβάνουν προσωρινά εκπαιδευτικούς, που κατέχουν και άλλη θέση στο Δημόσιο Τομέα με συμβάσεις ορισμένου χρόνου διαρκείας μέχρι 6 μηνών, κατεξαιρέση των περιόριστων των διατάξεων των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 1 του Ν. 1256/1982, έφ'όσον κατά την προκήρυξη των θέσεων δεν υπάρξει αίτηση εκπαιδευτικού που κατέχει θέση. Οι προκηρύξεις επαναλαμβάνονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα, όχι μεγαλύτερα των 3 μηνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Άρθρο 14.

Τα Κέντρα Μεταμοσχεύσεων που έχουν συσταθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 821/1978 «περί άφαιρέσεων και μεταμοσχεύσεων βιολογικών ούσιων ανθρώπινης προελεύσεως» εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι 6 (6) μήνες από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού.

"Άρθρο 15.

Καταργούνται: ο νόμος 821/1978 «περί αφαιρέσεων και μεταμοσχεύσεων βιολογικών ούσιων ανθρώπινης προελεύσεως», πλην της παραγράφου 3 του άρθρου 5 αυτού, τα άρθρα 1 και 2 του Ν. 1028/1980 «περί προποιοίσεως διατάξεων των Ν. 821/1978 κλπ.» και κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στο νόμο αυτόν.

"Άρθρο 16.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να επιτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 2 Αυγούστου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΑΡ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 4 Αυγούστου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1384

Τροποποίηση και συμπλήρωση της Νομοθεσίας του Επικουρικού Ταμείου Εξόδου Γερόντων και Ανικάνων Εργαίων Μετάλλου και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν την κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθείσα νόμον:

"Άρθρο 1.

Επωνυμία Ταμείου.

Το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία Επικουρικών Ταμείων Εξόδου Γερόντων και Ανικάνων

Εργατών Μετάλλου», που ιδρύθηκε με το Ν.Δ. 5/11 Νοεμβρίου 1935, (ΦΕΚ 539 τ. Α), μετονομάζεται σε «Επικουρικό Ταμείο Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου» (ΕΤΕΜ):

Άρθρο 2.

Πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση.

Στην ασφάλιση του ΕΤΕΜ υπάγονται υποχρεωτικά από την ισχύ του νόμου αυτού, όσοι προσφέρουν εξαρτημένη εργασία με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου σε κάθε βιομηχανική ή βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα γενικά, είτε ιδιωτική, είτε του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Δημόσιων Επιχειρήσεων, που έχουν την έδρα τους μέσα στις ασφαλιστικές περιοχές όπου ισχύει η ασφάλιση του ΙΚΑ, σύμφωνα με τις παρακάτω διακρίσεις:

α) Οι εργατοτεχνίτες και υπάλληλοι που απασχολούνται στις καθαρά μεταλλουργικές επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από την ειδικότητα και από το είδος της εργασίας που προσφέρουν.

Καθαρά μεταλλουργικές επιχειρήσεις χαρακτηρίζονται αυτές που έχουν αντικείμενο την παραγωγή ή την παραγωγή και την εμπορία κάθε είδους μετάλλου ή μεταλλουργικών εξαρτημάτων και προϊόντων, την επεξεργασία ή το μετασχηματισμό του μετάλλου, όπως τα λεβητοποιεία, χυτήρια, μηχανουργεία επανορθωτήρια (Ρεκτιφιέ), βιδοποιεία, κασσιτερωτήρια, καρφοβελονοποιεία, κλειθροποιεία, μεταλλοκυτιοποιεία και πωματοποιεία, σιδηρουργεία, ορειχαλκουργεία, επινικελωτήρια, επιμεταλλωτήρια, ναυπηγεία (εκτός από αυτά που δουλεύουν με ξύλο ή πλαστικό), οι επιχειρήσεις μεταλλουργικών καθαρά επισκευών πλοίων και πλωτών μέσων, οι επιχειρήσεις παραγωγής ή εγκατάστασης κλιματισμών, οι επιχειρήσεις παραγωγής καλωδίων, τα εργαστήρια γαλβανισμού ανοδιώσεων, οξειδώσεων και βαφής με σκλήρυνση κάθε είδους μετάλλου ή αλουμινίου, οι βιομηχανίες ή βιοτεχνίες παραγωγής ή επισκευής μεταλλουργικού πολεμικού υλικού ξηράς - θάλασσας - αέρα, οι βιομηχανίες ή βιοτεχνίες παραγωγής, συναρμολόγησης ή παρασκευής μεταλλικών μερών αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών, ποδηλάτων, γεωργικών και οδοποιητικών μηχανημάτων, σιδηροδρομικού υλικού, μηχανών εσωτερικής ή εξωτερικής καύσεως και των εξαρτημάτων τους.

β) Οι πιο κάτω αναφερόμενοι τεχνίτες, βοηθοί και οι μαθητευόμενοι τους, που παρέχουν εξαρτημένη εργασία ιδιωτικού δικαίου, σε οικονομικές δραστηριότητες ιδιωτικές ή δημόσιες ή ΝΠΔΔ ή οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή Δημόσιων Επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από τη μορφή, το είδος, το σκοπό και το αντικείμενο των εργασιών τους:

(1) Εφαρμοστές, τορναδόροι μετάλλου γενικά, σιδηρουργοί, ορειχαλκουργοί, μολυβδουργοί, βιδοποιοί, χύτες μετάλλων παντός είδους, συμπεριλαμβανομένου και του αλουμινίου, χειριστές και τροφοδότες πρεσών μεταλλικών αντικειμένων, χειριστές ψαλιδιών κοπής μετάλλων, μηχανών γωνιοποιητικών, πλάνων, φρεζοδραπάνων, γραναζοκόπων, ρεκτιφιέ, παντογράφων, εργαλειομηχανών, λειαντομηχανών και οι εργαλειοκατασκευαστές.

(2) Αδειούχοι ή επιπλωματούχοι πρακτικοί και πτυχιούχοι μηχανικοί, μηχανοτεχνίτες κατασκευής, επισκευής, συναρμολόγησης, μέτρησης και συντήρησης μηχανών εσωτερικής ή εξωτερικής καύσεως ή άλλων μεταλλικών μερών και εξαρτημάτων των παντός είδους οχημάτων ή μηχανημάτων ξηράς, θάλασσας, αέρα.

(3) Κατασκευαστές, φανοποιοί, συναρμολογητές, διακοσμητές μεταλλικών διακοσμησιών των παντός είδους αμαξωμάτων των οχημάτων και μηχανημάτων ξηράς, θάλασσας, αέρα και οι συντηρητές μηχανολογικών εγκαταστάσεων Α, Β και Γ τάξεως.

(4) Σωληνουργοί, διαμορφωτές σωλήνων, συρματοουργοί, γαλβανιστές, ψήστες συρμάτων, εργατοτεχνίτες αγκισθωτού και πλεκτού σύρματος και συρματοσχοίνων και δομικών πλεγμάτων.

(5) Επινικελωτές, επιμεταλλωτές, χρωμιωτές, ατσάλωτες σκληρυντές μετάλλων, μπανιαδόροι μετάλλων, χειριστές μηχανών θερμικής συγκόλλησης μετάλλων, οξυγονοκόλλητες, οξυγονοκόπτες, ηλεκτροσυγκόλλητες, υδρογονοκόλλητες,

καπιτερωτές, εξυγιοστές, βουρτσάδοροι και στιλβωτές μεταλλών.

(6) Λεβητοποιοί, βιδωτές, μονταδόροι, πελεκητές, πιστολαδόροι, ελασματοουργοί, υδραυλικοί πλοίων και πλωτών μέσων, πυρωτές, μεταλλοπασαδόροι, τορνευτές μεταλλικών φύλλων, συναρμολογητές σκαλωσιών πλοίων, πονταδόροι, ματσακονιστές, υφαλοκαθαριστές, υφαλοχρωματιστές, αμμοβολιστές, μανουβραδόροι, αδειούχοι θερμαστές, αρχιθερμαστές, λιπαντές ξηράς και χειριστές ζυγοσταθμιστικών μηχανών.

(7) Κλειθροποιοί, καρφοβελονοποιοί, συναρμολογητές μεταλλικών κατασκευών, γεφυρών, μεταλλογεφυροποιοί, τροχιστές, μασγαλατζήδες, τεχνίτες μεταλλικών σκελετών επίπλων, καμινευτές, γαλβανιστές, μητραδόροι, μεταλλοπαντογραφοτεχνίτες, λευκοσιδηρουργοί, συγκολλητές μεταλλικών κυτίων, χειριστές ξεχειλωτικών μηχανών, θηλυκοτικών και κλειστικών μηχανημάτων.

(8) Τεχνίτες και κατασκευαστές κουφωμάτων αλουμινίου, ανοδειωτές και βαφείς αλουμινίου.

(9) Τεχνίτες κατασκευής, συναρμολόγησης και εγκατάστασης των τμημάτων από μέταλλο των μηχανημάτων, εξαρτημάτων και αγωγών κλιματισμού, παρκαγωγής και συλλογής ενέργειας.

(10) Τεχνίτες αποσυναρμολόγησης ή διάλυσης πλοίων πλωτών μέσων, μεταλλικών οχημάτων και μηχανημάτων, μεταλλικών γεφυρών ή μεταλλουργικών κατασκευών, τεχνίτες και συναρμολογητές μεταλλικών σκελετών οικοδομικών εν γένει έργων και μεταλλικών συσκευών.

(11) Οι εργοδηγοί, αρχιεργοδηγοί, προϊστάμενοι, επόπτες, τεχνικοί δ/ντές, επιθεωρητές των αποκλειστικά μεταλλουργικών τμημάτων βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων και συνεργείων.

(12) Εκείνοι που η ιδιότητα ή ειδικότητά τους προέρχεται από προαγωγική εξέλιξη μιας από τις παραπάνω ασφαλιζόμενες ειδικότητες.

Άρθρο 3.

Πρόσωπα εξαιρούμενα από την ασφάλιση.

Εξαιρούνται από την ασφάλιση του ΕΤΕΜ, όσοι για οποιοδήποτε λόγο δεν υπάρχουν σε ασφάλιση φορέα κύριας ασφάλισης.

Άρθρο 4.

Επίλυση αμφισβήτησεων.

Κάθε αμφισβήτηση, από οποιονδήποτε και αν προέρχεται, σχετική με την υπαγωγή στην ασφάλιση κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού, επιλύεται με αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου που πρέπει να υποβληθεί εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 60 ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης του Δ/ντού του Ταμείου.

Άρθρο 5.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των απασχολουμένων στις νέες περιοχές.

1. Μισθωτοί που θα υπαχθούν ή έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του ΕΤΕΜ, λόγω επέκτασής του μετά την 1η Ιανουαρίου 1970 σε άλλες περιοχές της Χώρας ή λόγω επέκτασης σε νέες ειδικότητες και νέα είδη μεταλλουργικών εργασιών, δικαιούνται να λάβουν από το ΕΤΕΜ σύνταξη γήρατος, αναπηρίας, ή θανάτου, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις :

α) Να έχουν συνταξιοδοτηθεί από το ΙΚΑ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης για την ίδια αιτία.

β) Να έχει συμπληρωθεί μια ημερολογιακή πενταετία από την ημερομηνία της επέκτασης της ασφάλισης του Ταμείου στην περιοχή ή από την υπαγωγή των νέων ειδικοτήτων στην ασφάλιση.

γ) Να έχουν πραγματοποιήσει ως ασφαλισμένοι του Ταμείου στην περιοχή της επέκτασής του ή από την υπαγωγή της ειδικότητάς τους στην ασφάλιση 750 τουλάχιστον ημέρες πραγματικής ασφάλισης, από τις οποίες τουλάχιστον 100

ετησίως κατά τα τελευταία πέντε έτη πριν από την υποβολή της σχετικής για συνταξιοδότηση αίτησής τους ή 1000 συνολικά, ανεξάρτητα από τον αριθμό των ημερών εργασίας κάθε έτους.

δ) Να αναγνωρίσει ο ενδιαφερόμενος, ή σε περίπτωση θανάτου του, τα μέλη της οικογένειάς του, που δικαιούνται να συνταξιοδοτηθούν, από το χρόνο της πραγματικής ασφαλιστέας απασχόλησής του, τις τυχόν υπολειπόμενες κατά περίπτωση ημέρες ασφάλισης, για τη συμπλήρωση των απαιτούμενων, σύμφωνα με τον ισχύοντα Κανονισμό Παροχών του ΕΤΕΜ, ελάχιστων ορίων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Η αναγνώριση γίνεται με απόφαση του Δ/ντή του Ταμείου, ύστερα από αίτηση του ασφαλισμένου.

Ο αναγνωριζόμενος χρόνος εξαγοράζεται με την καταβολή από τον ενδιαφερόμενο του συνόλου των εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου που αναλογούν στο χρόνο αυτόν, με βάση τη ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει κατά την ημέρα υποβολής της αίτησης. Το ποσό της εξαγοράς εξοφλείται από τον ασφαλισμένο σε μηνιαίες δόσεις, ο αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται και σε κάθε περίπτωση τον αριθμό των 60 μηνών.

2. Πλασματικός χρόνος ασφάλισης που αναγνωρίζεται με τις διατάξεις του Κανονισμού Παροχών του Ταμείου, συνυπολογίζεται όπως ορίζεται σ' αυτές.

3. Τα οικονομικά αποτελέσματα των πιο πάνω συνταξιοδοτικών αποφάσεων αρχίζουν την επομένη της πλήρους εξόφλησης των εισφορών.

Άρθρο 6.

Μεταβατικές Διατάξεις.

1. Μισθωτοί που απασχολούνται σε επιχειρήσεις του άρθρου 2 του νόμου αυτού, εφόσον λόγω της ειδικευμένης κλαδικής εργασίας τους ή της απασχόλησής τους στις επιχειρήσεις αυτές, υπάγονται και ασφαλίζονται σύμφωνα με τις κείμενες πριν από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού, διατάξεις σε άλλο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης, εξακολουθούν να ασφαλίζονται σ' αυτό, εξαιρούμενοι από την ασφάλιση του ΕΤΕΜ.

2. Ο Υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί ύστερα από πρόταση του ΕΤΕΜ και γνώμη του ΣΚΑ να προσθέτει με απόφασή του και άλλες επιχειρήσεις, ειδικότητες, ή εργασίες στα εδάφια α και β του άρθρου 2 του παρόντος.

Άρθρο 7.

Καταργούμενες διατάξεις.

Καταργούνται : α) οι παρ. 2 και 4 του άρθρου 1 του Ν.Δ. της 5/11/Νοεμβρίου 1935, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του Α.Ν.694/1937, (ΦΕΚ 196), β) η παρ. 1 του άρθρου 1 του Β.Δ.451/1972, (ΦΕΚ 134), καθώς και κάθε άλλη διάταξη που είναι αντίθετη ή δεν συμμορφείται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου όπου αφορούν το ΕΤΕΜ.

Άρθρο 8.

Στο τέλος του άρθρου 5 του Ν.997/1979 «περί συστάσεως Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών και ετέρων τινών διατάξεων» όπως αυτός συμπληρώθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 56 του Ν.1140/1981 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν.4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και άλλων τινών διατάξεων» προστίθεται παρ. 6, που έχει ως εξής :

«6. α. Οι προβλεπόμενες από την παρ. 1 ημέρες πραγματικής ασφάλισης για την συνταξιοδότηση λόγω γήρατος μειώνονται σε 750 ημέρες για την πρώτη πενταετία, προσαυξανόμενες κατά 150 ημέρες για κάθε επόμενο ημερολογιακό χρόνο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των ομάδων των ασφαλισμένων που εργάζονται εποχιακά.

β) Οι υπολειπόμενες ημέρες ασφάλισης, μέχρι τη συμπλήρωση των γενικών προϋποθέσεων που θα ισχύουν κάθε

φορά σύμφωνα με την παρ. 1, αναγνωρίζονται και εξαγοράζονται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο του συνόλου των εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου, που θα υπολογίζονται στις πλήρεις αποδοχές του τελευταίου μήνα απασχόλησης του ασφαλισμένου».

Άρθρο 9.

Οι διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.1276/82 «Για τη συγχώνευση του Κλάδου συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου του Ελληνικού Δημοσίου στο Ι.Κ.Α. και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 100/1982), καταργούνται, από τότε που ίσχυσαν.

Άρθρο 10.

1. Δημόσιοι υπάλληλοι ασφαλισμένοι σε ένα από τα Ταμεία Αρωγής Δημοσίων Υπαλλήλων, πριν από την ισχύ του Ν.1266/82, συνεχίζουν την ασφάλισή τους σ' αυτό, και μετά τον παραπάνω νόμο, σε περίπτωση μεταφοράς τους σε άλλο Υπουργείο.

2. Οι νεοδιοριζόμενοι υπάλληλοι στα νέα Υπουργεία που δημιουργούνται με τον παραπάνω νόμο, καθώς και οι Υπάλληλοι των Υπουργείων που δεν έχουν επικουρική ασφάλιση, ασφαλιζονται σ' ένα από τα Ταμεία Αρωγής που λειτουργούν, το οποίο καθορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, και του αρμοδίου κατά περίπτωση Υπουργού, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Αρωγής στο οποίο θα υπαχθούν οι νέοι υπάλληλοι.

Άρθρο 11.

Με Π. Δ/γμα που θα εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σύμφωνα γνώμη του Δ.Σ. του Κλαδικού Έπικουρικού Ταμείου και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας, που λειτουργεί στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επιτρέπεται η εδαφική επέκταση της ασφάλισης των Κλαδικών Επικουρικών Ταμείων που ήδη λειτουργούν ή η υπαγωγή στην ασφάλιση αυτών ομοειδών κατηγοριών εργαζομένων, εφόσον υπάρχουν οι εξής προϋποθέσεις.

α) Να παρέχουν τα Ταμεία αυτά παροχές ανώτερες από εκείνες που παρέχει το ΙΚΑ - ΤΕΑΜ.

β) Να υπάρχει η απαραίτητη διοικητική οργάνωση ώστε να εξασφαλίζεται η βεβαίωση και η είσπραξη των εσόδων αυτών και

γ) να υφίσταται αναλογιστική μελέτη από την οποία να προκύπτει η βιωσιμότητα του Ταμείου επί μία 10ετία τουλάχιστον.

Άρθρο 12.

Η παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. Δ/τος 75/1946 «περί συστάσεως Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων» όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 21 του Ν.1276/1982 «Για τη συγχώνευση του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου του Ελληνικού Δημοσίου στο Ι.Κ.Α. και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 100/82 τ. Α') τροποποιείται από τότε που ίσχυσε ο Νόμος 1276/1982, ως εξής :

«2. Καμμία πιστοποίηση πληρωμής εκτέλεσης έργου δεν εγκρίνεται ούτε θεωρείται από τις δημόσιες, δημοτικές, κοινοτικές αρχές και από Ν.Π.Δ.Δ., αν δεν κατχτεθεί απόδειξη πληρωμής από το δικαιούχο εργολήπτη δημοσίων Έργων υπέρ του Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ποσοστό ένα στα εκατό (1 %) από κάθε, χωρίς καμμία εξαίρεση, λογαριασμό πληρωμής εργολήπτη δημοσίων έργων (φυσικού ή νομικού προσώπου) ή και από λογαριασμό προσώπου που δεν έχει την ιδιότητα του εργολήπτη δημοσίων έργων».

Άρθρο 13.

1. Το ανώτατο όριο του εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος του Ν. 103/1975 δεν μπορεί να υπερβεί για τους εξελθόντες της υπηρεσίας μέχρι την 28.10.1980 το ποσό των 600.000 δραχ., για τους εξελθόντες από 29.10.1980 μέχρι

την ισχύ του παρόντος το ποσό του 1.000.000 δραχ. και για τους εξελθόντες της υπηρεσίας από την ισχύ του παρόντος και μετά το ποσό του 1.200.000 δραχ.

2. Από της ισχύος του νόμου αυτού χρηματικές απαιτήσεις κατά Ν.Π.Δ.Δ., οι οποίες υπερβαίνουν τα παραπάνω ποσά παραγράφονται, εφόσον δεν έχουν αναγνωριστεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις. Εκκρεμείς δίκες που αφορούν τέτοιες απαιτήσεις καταργούνται.

3. Το ποσό του 1.200.000 δραχ. δύναται εφεξής να αυξάνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 14.

Στο τέλος του άρθρου 4 του Νόμου 163/1975 «περί ρυθμίσεως ασφαλιστικών θεμάτων των ησφαλισμένων και συνταξιούχων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού ΗΕΑΠ-ΕΗΕ και ετέρων τινών θεμάτων» προστίθενται παράγραφοι με αρίθμηση 3, 4, 5 και 6 ως ακολούθως :

«3. Μέχρι της καταργήσεως του Ταμείου, κατά το άρθρο 2 του παρόντος νόμου, η τροποποίηση της νομοθεσίας του γίνεται και με γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ε.Η.».

«4. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η Β2/52/3/184/1.2.1983 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων «ανάκληση της αριθμ. Β2/52/3/992/17.5.1977 απόφασης του Υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί προσθήκης παρ. 10 εις το άρθρο 42 του Καταστατικού του ΤΑΠ—ΗΕΑΠ—ΕΗΕ», που έχει ως εξής :

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.2868/1922 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 5376/1932.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 2, 3 παρ. 2, 4 και 5 του Ν. 163/1975.

3. Το γεγονός ότι η αριθμ. 480/20.4.1977 πρόταση του ΤΑΠ—ΗΕΑΠ—ΕΗΕ, σύμφωνα με την οποία εκδόθηκε η ανακαλούμενη απόφαση, δεν προβλέπει τον τρόπον αναγωγής των συνταξίων αποδοχών, των όσων κατέστησαν από πολύ παλιά συνταξιούχοι του Ταμείου, στα συνταξιοδοτικά δεδομένα των άρθρων 8 και 9 του Ν.4491/1966, ούτε τον τρόπο της αναπροσαρμογής των συντάξεών τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ίδιου νόμου, ενόψει ιδιαίτερα και του γεγονότος ότι δεν ταυτίζονται οι προϋποθέσεις και ο τρόπος απονομής συντάξεων του ΤΑΠ—ΗΕΑΠ—ΕΗΕ και εκείνων του Ν.4491/1966, με αποτέλεσμα η εφαρμογή της ανακαλούμενης απόφασης, στη περίπτωση των συνταξιούχων του Ταμείου αυτού, να καθίστανται ανεφάρμοστοι από τα πράγματα.

4. Το γεγονός ότι η ανακαλούμενη απόφαση είχε ήδη ανακληθεί με την ΑΥΚΥ Β2/52/1186/22.6.1977, ΦΕΚ 593/Β/1977.

5. Την αριθμ. 690/28.5.1982 απόφαση του Δ.Σ. του ΤΑΠ ΗΕΑΠ—ΕΗΕ για ανάκληση της αριθμ. 480/20.4.1977 πρότασής του.

6. Το αριθμ. 74/11.1.1983 έγγραφο του ΤΑΠ—ΗΕΑΠ—ΕΗΕ, από το οποίο προκύπτει η αναγκαιότητα για την ανάκληση της ΑΥΚΥ Β2/52/3/992/17.5.1977, γιατί η προβλεπόμενη οικονομική επιβάρυνση ανέρχεται σε 3.870 εκατομύρια δραχμές περίπου.

7. Γνώμη του ΣΚΑ που διατυπώθηκε κατά την αριθμ. 23/26.1.1983 συνεδρίαση της ΚΒ' περιόδου (θέμα 1ο), αποφασίζουμε :

Ανακαλείται η αριθμ. Β2/52/3/992/17.5.1977 απόφαση του Υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί προσθήκης παρ. 10 εις το άρθρον 42 του Καταστατικού του ΤΑΠ—ΗΕΑΠ—ΕΗΕ» (ΦΕΚ 498/Β/28.5.1977).

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υπουργός
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ :

«δ. Η ισχύς της διατάξεως της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1.6.1977».

«ε. Από τη δημοσίευση του νόμου τούτου παραγράφονται οι χρηματικές απαιτήσεις κατά του ΤΑΠ-ΗΕΑΠ-ΕΗΕ, που απορρέουν από τη Β2/52/3/992/17.5.1977 (ΦΕΚ 498/Β/28.5.1977) Υπουργική απόφαση και δεν έχουν αναγνωρισθεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις. Δίκαιες που αφορούν τέτοιες απαιτήσεις καταργούνται».

Άρθρο 15.

1. Μετά το πρώτο εδάφιο τής περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν.4491/1966 «περί ασφαλίσεως του Προσωπικού της Δ.Ε.Η.» (ΦΕΚ 1/Α/4.1.1966) προστίθεται περίπτωση με στοιχείο ζ', η δε διάταξη που προστέθηκε στη παράγραφο αυτή με τη παράγραφο 2 του άρθρου 9 του Ν.163/1975 παίρνει το στοιχείο η'.

«ζ'. Ο χρόνος πρακτικής άσκησης, κατά την διάρκεια της φοίτησης των διπλωματούχων αδελφών νοσοκόμων, επισκεπτριών αδελφών και μαιών στις οικείες σχολές από τη συμπλήρωση του 17ου έτους της ηλικίας τους, εάν το πτυχίο τους χρησίμευσε ως προσόν για διορισμό ή μετάταξη στη Δ.Ε.Η. και εφόσον θεμελιώσαν, χωρίς τον χρόνο που εξαγοράζεται κατωτέρω, δικαίωμα συνταξιοδότησης από τη Δ.Ε.Η.

Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου ο προσμετρούμενος χρόνος ορίζεται :

Σε τρία και μισό (3 1/2) έτη, για τις απόφοιτες τών Σχολών Επισκεπτριών Αδελφών τετραετούς φοίτησης και Μαιών μέχρι και το έτος 1977.

Σε τρία (3) έτη, για τις αδελφές νοσοκόμες τριετούς φοίτησης και επισκέπτριες αδελφές αποφοίτους αντιστοίχων Σχολών μέχρι και το έτος 1955.

Σε δύο και μισό (2 1/2) έτη, για τις απόφοιτες των Σχολών Αδελφών Νοσοκόμων ετών 1956-1973, Επισκεπτριών Αδελφών ετών 1956-1974 και Μαιών έτους 1976 και μετά.

Σε δύο (2) έτη, για τις απόφοιτες τών Σχολών Αδελφών Νοσοκόμων τριετούς φοίτησης έτους 1974 και μετά.

Σε ένα (1) έτος για τις απόφοιτες των Σχολών Αδελφών Νοσοκόμων Κ.Α.Τ.Ε.Ε. Υπουργείου Παιδείας και Βοηθών Νοσοκόμων μονοετούς ή διετούς φοίτησης».

2. Το πρώτο εδάφιο της περιπτώσεως η' της παραγρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.4491/1966, όπως αυτή προσδιορίσθηκε με την παρ. 1 του παρόντος άρθρου, αντικαθίσταται ως εξής :

«η'. Έκ του ως ανωτέρω χρόνου, ο αναγόμενος σε χρονική περίοδο μεταγενέστερη της ισχύος του παρόντος νόμου, εξαγοράζεται με την καταβολή ασφαλιστρού ίσου με την υπέρ του Κλάδου Συντάξεως εισφορά των ασφαλισμένων στη Δ.Ε.Η., η οποία υπολογίζεται επί των αποδοχών του ασφαλισμένου κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για εξαγορά που υπόκεινται σε εισφορά, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο εδάφιο α' της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν.4491/1966».

Άρθρο 16.

Στο τέλος του εδαφίου δ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν.4169/1961, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την παράγραφο 1 του άρθρου 8 του νόμου 1140/1981, προστίθεται περίπτωση, που έχει ως εξής :

«Όσοι παίρνουν πολεμική σύνταξη ή σύνταξη ειρηνικής περιόδου που καταβάλλεται από το Ελληνικό Δημόσιο σε θύματα εξαιτίας θανάτου μέλους της οικογένειάς τους, όταν ήταν στην Υπηρεσία και εξαιτίας της Υπηρεσίας, δικαιούνται κατεξάριση σύνταξη από τον Ο.Γ.Α. και αν ακόμα παίρνουν οποιαδήποτε παροχή από φορείς επικουρικής ασφάλισης ή Ταμεία Αρωγής ή Μετοχικά ή Αλληλοβοηθείας».

Άρθρο 17.

Α. Οι παραγρ. 2 και 3 του άρθρου 12 του Β. Δ/τος 681/1960 αντικαθίστανται ως εξής :

«2. Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά στην Ασφάλιση του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών, οι εργατοτεχνίτες και βοηθοί και οι ανειδίκευτοι εργάτες γενικά, που απασχολούνται σε οποιοδήποτε χώρο και μετέχουν με οποιοδήποτε τρόπο στην επεξεργασία και τον μετασχηματισμό του ξύλου, όπως και στην επεξεργασία λατομειτικών υλικών για την παραγωγή προϊόντων, που θα χρησιμοποιηθούν σε δομικές και οδοποιητικές εργασίες και σε εργασίες αποχετεύσεων γενικότερα.

3. Η ασφάλιση των αναφερομένων προσώπων στις παραγρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου, στην παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. Δ/τος 3867/1958, στην παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 688/1977 και στην παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν. 997/1979 είναι υποχρεωτική, ανεξάρτητα από την ηλικία των απασχολούμενων, υπό την προϋπόθεση όμως, ότι, για την απασχόλησή τους αυτή, παρέχεται ασφάλιση του ΙΚΑ ή άλλου φορέα κυρίας ασφάλισης».

Β. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 15 του Β. Δ/τος 681/1960 αντικαθίστανται ως εξής :

«1. Εισφορές, που δεν καταβλήθηκαν μέσα στην προθεσμία της παραγρ. 4 του άρθρου 14, επιβαρύνονται με πρόσθετα τέλη ένα στα εκατό (1%) ανά δεκάμηνο και μέχρι 50% κατά ανώτατο όριο της οφειλής. Στην περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής εισφορών, το Ταμείο δικαιούται να επιμερίσει το καταβληθέν ποσό κατά αναλογία οφειλομένων εισφορών και προσθέτων τελών.

2. Οι διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ, όπως ισχύουν κάθε φορά για τον υπολογισμό των εισφορών, τα υπόχρεα προς καταβολή ή προκαταβολή αυτών πρόσωπα, ως και τα υπόχρεα προς αναγγελία, τον τρόπο της βεβαίωσης και καταβολής των εισφορών, τις συνέπειες καθυστέρησης, τις προϋποθέσεις επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών, καθώς και για κάθε άλλο συναφές θέμα, ισχύουν αναλόγως και για το ΤΕΑΕΔΕΕ».

Γ. Μετά την παράγρ. 5 του άρθρου 16 του Β. Δ/τος 681/1960, προστίθενται παράγραφοι 6 και 7 οι οποίες έχουν ως εξής :

«6. Ενστάσεις των ασφαλισμένων και των εργοδοτών του Ταμείου, που αφορούν οικοδομική και τεχνικά έργα των οποίων την απογραφή, την τήρηση των σχετικών στοιχείων και φακέλλων και την βεβαίωση και εισπραξη εισφορών και προσθέτων τελών έχει αναλάβει το ΙΚΑ, επιδικάζονται από τις κατά τόπους αρμόδιες επιτροπές του ΙΚΑ.

7. Στις παραπάνω περιπτώσεις, οι αμφισβητήσεις, οι σχετικές με την ερμηνεία των περί υπαγωγής στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α.Ε.Δ.Ε.Ε. διατάξεων της νομοθεσίας αυτού, δύναται να διαβιβάζονται από το ΙΚΑ στο Ταμείο για σχετική γνωμοδότηση».

Άρθρο 18.

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 16 του Ν.Δ. 496/1970 αντικαθίσταται, ως εξής :

«Από την 1.1.1984 το Δημόσιο θα καλύπτει κάθε έλλειμμα του Ειδικού Λογιστηρίου Προνοίας Φυλακικού Προσωπικού Τ.Τ.Τ. που θα προκύπτει από την πληρωμή των μηνιαίων επιδομάτων και χρηματικών βοηθημάτων στους ασφαλισμένους του και μέχρι του ποσού των 15.000.000 δραχμών το χρόνο».

Άρθρο 19.

1. Συνιστάται στο ΕΤΕΜ Κλάδος Προνοίας για τους ασφαλισμένους του Ταμείου, ο οποίος έχει οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και αποκαλείται στο εξής για συντομία «Κλάδος».

2. Σκοπός του κλάδου είναι η χρηρήγηση εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος στους ασφαλισμένους του ή τα μέλη της οικογένειάς αυτών που θα συνταξιοδοτούνται μετά ένα χρόνο από την ισχύ του παρόντος.

3. Πόροι του Κλάδου είναι: εισφορά των ασφαλισμένων εκ ποσοστού ένα στα εκατό (1%), η οποία υπολογίζεται στις αποδοχές τους στις οποίες υπολογίζονται οι εισφορές για τον Κλάδο Συντάξεως του Ταμείου.

4. Ο Κλάδος διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Τ.Ε.Μ.

5. Με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΤΕΜ και γνωμοδότηση του Σ.Κ.Α., καθορίζεται ο τρόπος είσπραξης και απόδοσης της εισφοράς, τα πρόσωπα που δικαιούνται της εφάπαξ παροχής, το ύψος του βοηθήματος, ο τρόπος απονομής αυτού, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για τη λειτουργία του Κλάδου.

Άρθρο 20.

Μετά την περίπτωση 6' του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Α.Ν. 23/1936 «περί σχήματος και τιμής πωλήσεως των εφημερίδων, απαγορεύσεως λαχρίων, θώρων κ.λ.π.» που προστέθηκε με το άρθρο μόνο του Α.Ν. 380/1936 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως διατάξεων τινών» του Α.Ν. 23/1936 «περί σχήματος και τιμής των εφημερίδων κ.λ.π.», προστίθεται: περίπτωση γ' που έχει ως ακολούθως:

(γ) (0,35%) τριάντα πέντε εκατοστά τοις εκατό επί της τιμής πωλήσεως κάθε ημερήσιας εφημερίδας, περιοδικού, φυλλαδίου ή οποιουδήποτε άλλου εντύπου από τα πωλούμενα σε όλη την Επικράτεια και το Εξωτερικό, εκτός των περιφερειών Αθηνάς, Πειραιά και Περιχώρων, παρακρατούμενο από την αμοιβή των Παρακτορείων Αθηνάς και Πειραιά, τα οποία έχουν αναλάβει την πώληση τούτων».

Η ισχύς του άρθρου τούτου αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 21.

Η διάταξη του άρθρου μόνο του Π.Δ. 704/1982 ισχύει από 1.1.1981.

Άρθρο 22.

Το Ταμείο Επικυρικής Ασφαλίσεως και Προνοίας Προσωπικού της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων, που συστήθηκε με το Ν. 621/1977 (ΦΕΚ 171 Α'/1977), μετονομάζεται σε Ταμείο Επικυρικής Ασφαλίσεως και Προνοίας του Προσωπικού της ΕΡΤ2 και τελεί υπό την εποπτεία του Κράτους που ασκείται από το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 23.

Ισχύς του νόμου.

Ο Νόμος αυτός ισχύει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από εκείνον που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 2 Αυγούστου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 4 Αυγούστου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ